

Burján Emil

Mázli

a 65 éves Bölöni Domokosnak

meg-meglődül az üteme
élmény-kottájú szívműve
melyet életfogytiglani
csendjével együtt hallani
akinek lesz kis mázlija
százévnvi sorsszimfónia

2011. 08. 11.

Gyújtózsínór

foton fotonnal összeforr
elpárolog a lélek is ha fénylik
öröklétünk gyújtózsínór
a semmitől a megsemmisülésig

2011. 08. 08.

Ősi

fényükkel halkuló zenék
nyitánya a csillagos ég
hangszer-lelkünkbe mítoszok
kottázzák ezt a dallamot

2011. 09. 04.

Fél

ami nem sorsom része de
nem létezhetnék nélküle
hasonlítható kátyúra
bár történelmi aura
homokdűnén zörgő kalász
ez a magamra maradás
nincs alacsonyan-magasan
ha kívülről nézem magam
ami nem sorsom része de
nem létezhetnék nélküle

2011. 08. 05.

Magad

ősi jogon te magad vagy
szülőföldnyi széltalapat
sikló-szobor madaraknak

2011. 07. 11.

Molnos Dalma grafikája

Hadnagy József

Helyt kell állnom

Mosom, foltozom,
fiatalosra átszabom
kibogozhatatlan szövésű
hatvan évem,
karcsúsítom magam:
körülkocogom
az eljövendő napokat,
perceket, pillanatokat,
teleszívom tudóm a képzelet
ózdús levegőjével,
fölfrissítem lábam
a havas hegyre
kapaszkodó füvek hajnali
és esti harmatával,
gyakorlom az alázatba hajlást,
elkapni fejem várható
pofonok horgai elől,
bőrömből hasított
kötélen ugrálok,
eldőlt fatörzsekkel,
havas sziklával súlyozom...

Helyt kell állnom
az utolsó szorítóban is,
s közönségem aligha lesz:
sarokba szorított
életem jelképei,
almazöldre festett falak
s a ködös horizont csuklópántjain
nyikorgó ablak bámulják majd némán
a ki-ki párbaj utolsó menetét...

